

ĐÀ LẠT CỦA MÌNH CỦA CHÚNG TA MUÔN NĂM

Bạn gửi tôi tấm hình chụp lại một bức tranh, tôi nhìn mà nhớ quá... Ôi Đà Lạt Của Mình!

Mình là cõi mộng mênh! Mình là chung tất cả, những người quen, người lạ, người Đàng Ngoài, Đàng Trong!

Một Đất Nước Non Sông... thống nhất thành phân biệt! Từ thành phố thân thiết... nó thành tỉnh Lâm Đồng!

Những người Thượng bế bồng con thơ không thấy nữa... Cả những em trường Nữ áo dài nay sơ mi!

Thành phố đông người đi hầu như là du khách, đa số người là Chệt, không ít Indonesia...

Có nhiều Russia... là người Nga bạn quý. Lừa thừa vài người Mỹ, người Pháp, người Ăng Lê...

Năm cô gái tóc thề chắc năm cô người mẫu?
Đà Lạt không thể xấu! Đà Lạt hoài dễ thương...

*

Tôi - một kẻ bên đường, bên bờ dòng quá khứ, nhớ quá đi trường cũ, nhớ các em biết bao!

Hai con ngựa vẫn màu - cái màu rừng núi lạnh... Có cái gì lấp lánh? Hình như mưa? Mưa? Mưa... Bức tranh vẽ Ngày Xưa!

Trần Vấn Lệ